

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΜΑΓΕΝΤΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ

‘Η 23η Μαΐου 1859 στας ‘Αθήνας. Πώς υπεδέχθη η ‘Ελληνική πρωτεύουσα τη νίκη των Γαλλικών όπλων. Οι αντίθετοι εκμεταλλεύονται την είδηση. Οι φοιτητάι και ο Μητροπολίτης ‘Αθηνών. Η δοξολογία στον ‘Αη Σιδερέα. Ταρχάξ στους δρόμους. ‘Ο Κανάρης όμιλει στé πλήθος. Μιά τεραστία διαδήλωση πού κάνει σκεπτικούς τόν ‘Οθωνα και τήν ‘Αμαλία. ‘Η Κυβέρνησις Μιαούλη, κτλ.

ΣΤ 23 Μαΐου συμπληρώνονται 75 χρόνια από τήν ημέρα τής περφόρης μάχης τής Μαγέντας, πού αυτή κυρίως έδωσε τήν ελευθερία στους ‘Ιταλούς. Με τήν ειχαρία αυτή θά διηγηθούμε τά γεγονότα τής εποχής εκείνης και τό ζωηρό αντίκτυπο πού είχαν στις ‘Αθήνας. Τώρα, πού ό φαισιός καταπέτρε όλοένα και περισσότερο τά ‘Ελληνικά Δωδεκάνησα, η έξιστόρησι αυτή θά είναι και σάν διαμαρτυρία τής έθνικής ψυχής πρós τούς απόγονους τής Γαριβαλδινής ‘Ιδέας.

Λοπόν, τήν άνοξι τού 1859, ό πόλεμος τών συμμάχων Γάλλων και Σαρδηνίων εναντίον τών Αυστριακών κατακτητών, έγινε τούς ‘Αθηναίους από ένδοξοισιά. Γιατί ό πόλεμος αυτός γινόταν εναντίον τής μοσητής Αυστρίας, πού είχε δολοφονήσει τόν Ρίγα Φερράο και είχε αντίποιλητή τήν ‘Εκατοντασι τού 21. ‘Εκτός όμως αυτού, οι δεσμοί τών ‘Ελλήνων με τούς ‘Ιταλούς ήσαν τόνον στενοί, τόσο άδελφικοί, ώστε έδιναν στις εκδηλώσεις αυτές τής συμπαιδείας χαρακτηρισά έσωτερικής, νά πούμε, πολιτικής.

Κατά τούς προγενεστέρους πολέμους τού Πεδεμοντιού, διάφορες ‘Ιταλικές άτιχτες είχαν αναγκάσει πολλούς ‘Ιταλούς νά καταφύγουν στην ελευθερή ‘Ελλάδα, όπου ειρίσκον κάθε περίοδω. Στην εποχή εκείνη τήν ‘Ελλάς ήσαν ή μόνη χώρα, πού οι πρόσφυγες ‘Ιταλοί έγίνοντο ελεύθερα και άνεξέλεγκτα δεκτοί. Πολλοί από τούς πρόσφυγες αυτούς ήσαν προσωπικότητες : Στρατιωτικοί, συγγραφείς, δημοσιογράφοι, ποιητάι και καλλιτέχναι. Στάς ‘Αθήνας, οι πρόσφυγες ‘Ιταλοί συνεδέθησαν φιλικά με τούς δικούς μας πολιτικούς και διανοουμένους, ίδρυσαν μυστικούς συλλόγους κ’ έβάλαν τις βάσεις κοινής συνεργασίας για τήν άπελευθέρωσι τών ύποδούλων λαών στην ‘Ιταλική και τή Βαλκανική χερσόνησο.

Αυτό ποιητάι — ό περίφημος αυτοσχεδιαστής Ριγκάλντι, ό φίλος τού Σολωμού, και ό Κανίνι, ό φίλος τού ‘Αχιλλέως Παράσου — μεταφράζονταν από τόν Γεώργιο Ζαλοκώστα, τόν Γεράσιμο Μαυρογιάννη και άλλους ‘Ιταλομαθείς ‘Ελληνες, και τά ποιήματά τους γινόταν έτσι δημοφιλέστατα στην ‘Ελλάδα. Τά όνόματα τών ήρώων και τών μαρτύρων τής ‘Ιταλικής επαναστάσεως ήσαν πολύ αγαπητά και κάθε άτυχία τών ‘Ιταλικών όπλων έδωρετο στις ‘Αθήνας ως ‘Ελληνική συμφορά. ‘Ελληνες, πού πάντων ‘Επτανήσιοι — όπου ιστήρχαν στενότεροι δεσμοί, γιατί αυτοί έσπούδαζαν τότε στα ‘Ιταλικά Πανεπιστήμια — πολεμούσαν κάτω από τις Γαριβαλδινές σημαίες. Οι έθιμοχίτωνες πολεμιστάι τών ‘Ιταλικών κάμτων ήσαν τά είδολλα τής ‘Αθηναϊκής νεολαίας.

Στά 1859 ή δυναστεία τού ‘Οθωνος είχε άρχισα νά γέρνει στη δίσι της. ‘Ο προσωρινός ένδοξοισμός, πού είχε αναπτυχθί ύπερ αυτού με τόν Κρηναίο πόλεμο, είχε εξαιτισθί και νέες δυσσεβείες μαζεύτηκαν εναντίον τού θρόνου. Τώρα κατηγορούσαν τόν ‘Οθωνα ότι τάχα έτρεφε φιλικά αισθήματα γιά τήν Αυστρία, ότι ή πολιτική του έπαυρε τις έμπνεύσεις τής άπ’ τ’ Αυστριακά άνάκτορα και έπομένως ήταν έχθρός τής ‘Ιταλικής επαναστάσεως. Τήν εποχή εκείνη πρωταίτιοι γής ήσαν ό ένδοξος ναύαρχος ‘Ανδρέας Μιαούλης. ‘Η αντίδικωσις ώστόσο εκδηλώσεσι προκαλούσαν ταρχάξεις διαδηλώσεις στους δρόμους κατά τής κυβερνήσεως και εναντίον αυτού άκόμη τού προσώπου τού βασιλέως.

‘Η διαδηλώσεις αυτές είχαν σκοπό νά εκθέσουν τόν βασιλέα απέναντι τής Γαλλίας, πού αγωνιζόταν τότε νά δημιουργήσι ‘Ιταλικό βασίλειο. ‘Επομένως ή κυβερνήσις, κάνοντας τήν ανάγκη φιλοτιμία, απέφυγε νά έμποδίσθι τις διαδηλώσεις και τις ταρχάξ, πού γινόταν κάθε μέρα στις πλατείες, στο Πανεπιστήμιο, στο καφεενείο. ‘Ολα αυτά θά δημιουργούσαν ό αντίκυβερνητικό. Αυτοί εξερεθίζαν τούς φοιτητάς και τούς έσοφρχαν ως άμαχητές συγκρούσεσι.

‘Όταν ό κατά τής Αυστρίας πόλεμος έφτασε ός όλη τήν έντασι, οι φοιτητάι ζήτησαν από τόν Μητροπολίτη ‘Αθηνών νά τούς έπιτρέψθι

νά τελέσουν πάνδημη δοξολογία στην ‘Αγία Ειρήνη (πού ήταν τότε Μητροκόλις) ύπερ τής νίκης τών Γαλλοσαρδηνιακών όπλων. ‘Η Αβδή όμως και ή κυβέρνησις είχαν πληροφορείς από τήν αστυνομία ότι στή δοξολογία αυτή θά έξερανούντο λόγοι εναντίον τής δυναστείας και ότι έπειτα θά γινόταν διαδήλωση, με τό σκοπό ν’ ανατραπή ή κυβέρνησις.

‘Ο Μιαούλης, λοιπόν, έδωταξε νά έπιτρέψθι τή δοξολογία και ό Μητροπολίτης δέν άπαντούσε στην αίτησι τών φοιτητών. Αυτό εξερεθίσε περισσότερο τό λαό και τό καφεενείο τής «Όραίας ‘Ελλάδος» ήταν σε μεγάλο άναβρασμό. Τό ίδιο γινόταν και σε άλλα λαϊκά καφεενεία. Συμπλοκές έγιναν μάλιστα μεταξύ φοιτητών και αστυνομικών κλητήρων, κεφάλια έσπασαν, άλλ’ ό Μητροπολίτης δέν έδινε τήν άδεια.

Έτέλος, οι φοιτητάι άποφάσισαν νά κάνουν τή δοξολογία τους στο γνωστό ρομαντικό εκκλησιακό τού ‘Αγίου ‘Ισιδώρου, στους πρόποδες τού Λικαβητού. ‘Εκεί συγκεντρώθηκε όλη ή εχρησι νεολαία, όλοι οι άντιμαουλικόι, εξεφώνηθησαν λόγοι πύρινοι εναντίον τής κυβερνήσεως μετá τή δοξολογία, οι φοιτητάι με τά λάβαρά τους και όλος ό άλλος κόσμος, κατηφόρισαν στην πόλι αλλάζοντας. Μπροστά τού Πανεπιστημίου βρέθησαν άντιμέτωποι τού παραταγμένου πιστού στόν ‘Οθωνα στρατιώ. Μιά ζητωκαυγή ύπερ τού βασιλέως, μιά όμορφονία με ύσφαιρα πυρά, μιά έπέλασι με τή λόγχη, και οι ταρχασιόι διαδήθηκαν.

‘Αλλά δέν ήσαν μόνο οι φοιτητάι. ‘Ολόκληρη ή ‘Ελλάς ένδιαφερόταν για τήν έξωτερική πολιτική. ‘Η διάφορες φάσεις τού ‘Ιταλικού πολέμου άναστάσαν τήν ‘Ελληνική ζοή. Τά καφεενεία τών ‘Αθηνών ήσαν επαναστασια πολιτικά άντιστάσια.

Μέσα σε τέτοια άντιώσασα, έπεσε σάν μύοματι ή είδησι τής μεγάλης νίκης τού Ναπολέοντος Γ’ στη Μαγέντα, έπει ό Γάλλοι κατατρόπωσαν τόν πολυαριθμότερο Αυστριακό στρατό, με σωφούς πτωμάτων.

‘Ηταν τό άπόγευμα τής 23 Μαΐου 1859, όταν ή Γαλλική πρεσβεία έδωσε τήν είδησι τής μεγάλης νίκης. ‘Αμέσως άπειρο πλήθος μαζεύτηκε στα προπόλια τού Πανεπιστημίου, πού ήταν τό γενικό κέντρο κάθε πολιτικής συγκεντρώσεως. ‘Απ’ όλα τά σημεία τής πόλεως ερχόνταν κόσμος πρós τό Πανεπιστήμιο. Σημαίες, λάβαρα, μουσικές. ‘Εσχηματισθί έτσι τεραστία διαδήλωση, ή όποια εξεγύθη στους κεντρικούς δρόμους μ’ ένθουσιώδεις ζητωκαυγές ύπερ τού Ναπολέοντος και τού νικητού τής Μαγέντας στρατηγού Μάα Μαών. Και σάν νά ήσαν οι διαδηλωτάι έκείνοι μαχητάι τής Μαγέντας, έρραίνονταν από τις κυρίες με άνθη και ή Γαλλική νίκη πανηγυριζόταν στις ‘Αθήνας με τήν ίδια χαρά, όπως και στο Παρίσι.

‘Η διαδήλωση, με τό «Μαύρη ναι ή νύχτα στα βουνά» και άλλα όυρα, άναβήθη και συνεχάρη τόν προεσβητή.

‘Ως τή στιγμή εκείνη, ή κατάσταση δέν παρουσιάζε κανένα έντροπο. Μάλιστα ή όρημ αυτή τής Πανεπιστημιακής νεολαίας και τού ‘Αθηναϊκού λαού ήταν πολύ φυσική, αφού ό ‘Ιταλικός άγώνας είχε κινήσει τή γενική συμπάθεια τού έθνους. ‘Από τή Γαλλική άνω πρεσβεία, ό λαός διεκινήθησε στο σπίτι τού ναύαρχου Κωνσταντίνου Κανάρη, πού κατοικούσε τήν εποχή εκείνη στην όδον Φιλελληγών, σ’ ένα φτοχικό σπίτι, πού γρημισθίθηκε πρδ έτών, για νά χρισθί στη θέσι του ένα πολυόροφο μέγαρο.

Με άλλαγαμους, οι διαδηλωτάι ζητούσαν τόν ένδοξο ηρωλητή τής Χίου. Και μόλις φανερώθηκε στο παράθυρο, ή πολυέσβατη μορφή τού Κανάρη, με βουερά διαμαρτυρία εναντίον τής κυβερνήσεως έγέμισε τήν άντίσφαρα. ‘Ετσι ή νίκη τής Μαγέντας γινόταν άπορημ λαϊκής εξεγέρσεως στις ‘Αθήνας. ‘Όπως γράφει δε σχετικώς έφημερίς τής εποχής, «ό λαός τών ‘Αθηνών προσέκλεισε τόν ναύαρχον Κανάρην ν’ άποσειση τόν δυσσεάκτων Ζυγών τής τυραννικής κυβερνήσεως και τής άνελευθεράς πολιτικής τού βασιλέως ‘Οθωνος».

‘Ο γέρο - ναύαρχος μλησε στο λαό με φρονιμάδα και συνέσθησε ή-

‘Ο Κ. Κανάρης, κατά τό 1859

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΠΕΡΙ ΟΡΕΞΕΩΣ ΟΥΔΕΙΣ ΛΟΓΟΣ...

Τό πόσο δόξω ελε εκείνος, πού πρώτος ελε τό : «Περί όρέξεωσ ουδείσ λόγος», μπορούμε νά τό έκτιμήσουμε καλύτερα, άν λάβουμε έπ' όψη μασ μερικά όρεκτικά φαγητά, πού τρώγονται άπόλωτος σέ μερικές χώρες του κόσμου.

Ό θωαγενείσ τής Βουαίλιασ, έξαφνα, τά μεριμήγια τά θεωρούν ώσ τήν πύ άταραύτητη τροφή τους, όπως έμείς τό ψωμοτύρι ! Μεριμήγια έπίσης τρώνε καί πολλοί κάτοικοι τής 'Αφρικής, οι ό- πού τά μαγειρεύουν μέ βούτυρο !

Ό θωαγενείσ τών 'Ινδιών, πάλι, καθορνίζον τά μεριμήγια όπως τών καρφέ καί τά χόβον σάν γάτια !

Ό μαχαραγιαίδεσ τών Δυτικών 'Ινδιών ελε αδύνατο νά μίν έχουν σέ κώθε τραπέζι τους νεογνά κανθάρα, μέ άσπρη σάλτσα ή τηγαυομένη.

Ό κ. Σμιθμαν, όνομαστό 'Αγγλοσ περιηγητήσ, συγχρόνως τά δύο τελευταία φαγητά, γράφει τά έξής στή 'Απομνημονευατά του :

«Έφαγα πολλές φορές μεριμήγια καθορντισμένα καί βρόκω ότι είνε φαγητό εύγευστο, θρεπτικό καί όγιεινό !... Είνε κάπως γλυκύτερο καί όχι τόσο γλοιώδεσ καί λιπαρό, όσο τά νεογνά τών κανθάρα, τά όποια προσφέρονται στή τραπέζια τών πλοισίων τών Δυτικών 'Ινδιών, οι όποιοι τά θεωρούν ώσ τό καλύτερο φαγητό του κόσμου !»

Στό Σιάμ, έξ έλλο, τό πύ περιζήτητο καί πολυδάπανο φαγητό θεωρούνται τά αυγά τών άγρίων μεριμηγών.

Στό Μεξικό τρώνε τά αυγά ένός είδουσ έντόμιου, πού ζούν σέ έλώ- διεσ έκτάσεισ.

Ό κάτοικοι τής Κεϊλάνησ τρώνε τίς μέλισσεσ, άπό τίς πλύνουν καλά - καλά, γιά νά αφαιρέσουν τό μέλι τους, πού τους κάνει κακό νά τό βλέπουν !...

Ό Βουσχμάνοι τής 'Αφρικής δέν άφήνουν σκουλήκι γιά σκουλήκι. «Όλα τά τρώνε !

Ό Κινέζοι, όταν βγάλουν άπ' τά ζωκούλια τό μετάξι, τίς νεκρές χω- χορευαίδεσ τίς μαζεύουν καί μετά τίς τρώνε, μαγειρεύοντάσ τεσ μαζί μέ διά- άφορα λουλούδια.

Τέλοσ — λέμε καταχρηστικώσ τέλοσ — ά 'Ινδοί τής Βορείου 'Αμερικής τρώνε τίς ακοίδεσ μ' ά άγριοι τής Νέασ Καληδονίασ τρελλαινόνται γιά τίς άράχνεσ, πού τίς τρώνε καθορντιστέσ !

συχία. Ελε όμως ότι ό βασιλεύσ δέν είνε δυνατόν νά μίν εισακούη τήν έπιθυμία του λαού καί ή διαδηλώσει έφυγε άπ' τήν οδό Φιλελλήνων, γιά νά γυρίσει σέ άλλουσ δρόμοσ, φωνάζοντασ, χωρίσ νά βοηθ καμιά αντίστασι από τήν άστυνομία. Όταν πέρασαν από τήν πλατεία του Συνα- τήματος οι διαδηλωτά, ό 'Όθων καί ή 'Αμαλία ειδαν τό θέαμα από ένα παράθυρο του παλατιού καί κατάλαβαν ότι ή έναντίον τους έξέ- γεροσ έπαυρε, μέρα μέ τήν ήμέρα, άσπρη καθήφορο. Καί αποφάσι- σαν νά προβοούν σέ κυβερνητική μεταβολή, πού θά ίκανοποιούσε τήν λαική έπιθυμία.

—'Ανάγκη νά ριζώμε λάδι στήν τρεμμιά, ελε ή 'Αμαλία. —'Αδικο θά γαληνεύω τήν κατάστασι, άπάντησε ό 'Όθων.

Καί πράγματι, τήν έλλη μέρα, ό 'Όθων έπήγε αυτοπροσώπως στή Βουλή γιά νά κηρύξει τή λήξη τής Γ' Συνόδου, τής Ε' Περιόδου. Έ- πρόθεσε δέ ότι κατά τή διάκρισι τής Συνόδου έκείνησ συμπληρώθηκε μιά έικοσπενταετία τής βασιλείασ του καί γι' αυτό ελε πάει ό ίδιος νά χαιρετίση τους άντιπροσώπουσ του έθνουσ.

Τήν έλλη μέρα ό 'Όθων έκάλεσε τήν κυβέρνησι Μιαούλη νά διαβάη τήν παραίτησί της. Ό 'Υδραίοσ ναύαρχοσ φάνηκε πρόθυμοσ νά διε- κολήη τήν κατάστασι. Καί τήν ίδια μέρα, ό βασιλεύσ έκάλεσε τόν πο- λευική 'Ανδρέα Μεταξά νά σχηματίση κυβέρνησι. 'Η προσπάθεια ό- μωσ ατή δέν έτελεσφόρησε. Έμεινε πάλι πρωθυπουργόσ ό 'Ανδρέασ Μιαούλησ, μέ ύποψογόν τών Στρατιωτικών τών Σπινζο - Μήλιο, καί ή έναντίον του 'Όθωνοσ λαική δυνατοτήσ ογκώθηκε σέ αγανάκτησι. Τόροσ ήταν έχθρόσ του καί ό δημοκράτεστασ Κανάρησ. Έτσι, ή μάχη τής Μαγνίτασ έπυρόσθηκε μιά άκόμη άφορηή κατά τής 'Οθωνικής δυνα- στείασ, γιά νά έξρθον άργότερα τά αμαρτήρα γεγονότα του Ναυπλίου καί ή τραγωδία τής Κιθνόν, νά χτυπήσουν σφύριξα τό θρόνο του πρώ- του βασιλέωσ μασ.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

Η 25η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

Στίσ 6 μ. μ. τής περασμένησ Τετάρτησ 16 Μαΐου έγινε εις τά Γρα- φεία μασ ή 25η κλήρωσισ διά τήν διανομήν τών δώρων του 'Εβδομα- διαίου Λαχείου του «Μπουκέτου», παρισταμένων πολλών δημοσιογρά- φων καί έκλεκτου κόσμου. Από τήν κληρωτίδα, εις τήν όποιαν εχον τεθή δλοι οι αριθμοί ά δημοσιευθέντεσ εις τά φύλλα του «Μπουκέτου», άνεσφύθησαν κατά σειράν οι έξής αριθμοί :

Ό αριθμόσ 21099, ό όποίοσ κερδίει όλόκληρον τήν σειράν τών βιβλίων τής Βιβλιοθήκησ του «Μπουκέτου».

Όι κάτωθι έννέα αριθμοί, οι όποιοι κερδίζουν άνά έν βιβλίον του πε- ριφήμου μυθιστορήματοσ του Πύλλ Φεβάλ «Ό Κατετάν Φάντασμα» : 35881, 5817, 11031, 21787, 20063, 9087, 1035, 13282 καί 597.

Έπίσης πάντεσ οι αριθμοί οι λίγηνοσ εις 99 (ήτοι εις τά δύο τε- λευταία ψηφία του 1ου αριθμού 21099), κερδίζουν άνά έν 'Ημερολό- γιον του «Μπουκέτου», τής άρεσκείασ τών τυχερώων άναγνωστών μασ.

Η 26η κλήρωσισ του 'Εβδομαδιαίου Λαχείου μασ θά γίνη καί πάλιν εις τά Γραφεία μασ τήν 23ην Μαΐου. Όσοι έπιθυμούν δύναται νά παρερθεθούν.

Έπίσης όσοι εκ τών άναγνωστών τών έπαρχιών κερδίζουν βιβλία, πρέ- με νά μασ στείλουν τά σχετικά δελτία μέ τους κερδίζοντασ αριθμούσ, αναγράφοντεσ έπί του δελτίου τό όνομα του καθάρά, θά παραλάβουν δέ τά βιβλία των από τά 'Υποπρυκτωρεία τής έπαρχίασ των, εις τά όποια θ' άποσταλή—έπί τουτφ—μετά σχετικού όνομαστικώσ καταλόγου, καί έτεξετηματική έγχαλίωσ.

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Δημοσιεύομεν καί σήμερον τά δνόματα τών τυχερώων του 'Εβδομαδιαίου Λαχείου του «Μπουκέτου» :

Ό κ. κ. Δ. Οκονομίδησ Θεσσαλονίκη. Γ. Μακεδώνησ ίπολογογός Θεσσαλονίκη. Γ. Λιμοτοκιάησ 'Εμπορικώσ Τράπεζα 'Α- θήνα, Κ. Σμυρναίοσ 'Αλεξάνδρεια, Ν. Εύτυχίδησ 'Αθήνα, Κ. Τσίκαρσ Ίωάν- να, Γ. Γερμανόπουλοσ Καρδίτσα, Κ. Τροβιάσ 'Εμ. Ροιδόν 4 'Αθήνα, Θεοδο- σία Σχοφούσ Πάτιου 13 'Αθήνα, Σ. Παγκάλου Κυρήστου 14 'Αθήνα, 'Αθ. 'Αντωνιάδησ Μυτιλήνη, Ν. Κελεάνδριου Σωκράτουσ 45 'Αθήνα, Εύάγγ. Βισαλίου 'Αθήνα, Ι. Βλάχοσ Σχολείον 'Εραριο- γήσ Πεζοίωσ 'Αθήνα, Πόπη Κορονεσ- τεί, έκέρδισαν άνά έν 'Ημερολόγιον του «Μπουκέτου».

Η 27η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

(Τά Δώρα)

Είς τήν 27ην κλήρωσι του 'Εβδομαδιαίου Λαχείου μασ, ό 1ος αριθ- μούσ θά κερδίη όλόκληρον τήν σειράν τών βιβλίων τής Βιβλιοθήκησ του «Μπουκέτου». Έννέα κατά σειράν αριθμοί θά κερδίζουν από ένα βιβλίον του περιφήμου μυθιστορήματοσ «Ό Κατετάν Φάντασμα». Έπί- σης πάντεσ οι αριθμοί οι λίγηνοσ εις τά δύο τελευταία ψηφία του 1ου αριθμού θά κερδίζουν από ένα 'Ημερολόγιον του «Μπουκέτου», ό- ποιουδήποτε έκουσ θέλουν, εκ τών εφόσκουμένων εις τήν Βιβλιοθήκην του «Μπουκέτου».

Όι έν 'Αθήνασ κερδίζοντεσ θά φέρουν τό φύλλον μέ τό έν αυτό δελτίον στή Γραφεία μασ καί θά παίρουν τά δώρα τον. Όι έν ταίς έ- παρχίασ θ' άποκότουν καί θά μέσ στείλουν τά δελτία των καί θά λαμβάνουν τά δώρα των μέ τό Ταχυδρομείον ή μέσφ τών 'Υποπρυ- κτωρειών μασ.

Κάθε άναγνώστησ δύναται ν' άγοράη καί δύο καί τρία φύλλα, γιά νά έχη περισσότερεσ έλιπίδεσ κέρδοσ.

Τά αποτελέσματα των κληρώσεων δημοσιεύονται κάθε έβδομάδα στή φύλλα του «Μπουκέτου».

Όι κερδίζοντεσ πρέπει νά στείψουν νά παραλάβουν τά δώρα τους, έντόσ τριών μηνών, άλλωσ δέν εϋθνήνομεθα σχετικάσ.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

'Ανθρωπε, δέν είσαι παρά ένα γρήγορο καί οδινηρό όνειρο. Δέν έ- πάχρεις, παρά γιά νά διουτυχήσ. Τίποτε άλλο δέν μαρτυρεί τήν ύπαρξί σου, παρά ή λύπη τής ψυχής σου καί ή αλυσία μελαγχολία τής σκέ- ψέωσ σου. Σ α τ ο β ρ ι α ν δ ο ς

Η ζωή είνε μιά στιγμή μεταξύ δύο αλωνοτήτων. Πλάτων

